



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VI. De Clemente Alexandrino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

eula conjicitur. Cumque quidam in domino fratres cum adissent, & causam subitæ illius atque insperare conversionis interrogarent, dixisse fertur, Potamiænam tertio post martyrium die, noctu sibi assistentem coronam capiti suo imposuisse, dixisseque se ipsius causâ Dominum orasse, atque id quod petierat impetrasse: nec diu postea ipsum ad superos migraturum. Posthæc signaculo Domini à fratribus accepto, postridie Christum gloriose confessus, capite truncatus est. Plures quoque alii ex Alexandrinis civibus, eodem tempore ad fidem Christi subito transiisse memorantur, quos scilicet Potamiæna in somnis apparens ad id faciendum provocaverat. Verùm de his hæcenus.

τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν ὡς αὐτὸν ἀφαιρούμενον καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπορίας καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ μὴς πιθανομῶν, λέγεται εἶπέν, ὡς ἀπὸ τῆς Ἰαμιάνα περὶ τὴν ὑστερὴν ἡμέραν ἔμαρτυρον ἐκείνου τῆς ἀσά, σέφανον αὐτὸν τῆ κεφαλῆς πειθεῖσα εἶπ, φαίν τε ὡς ἀκεκλήμενον καὶ αὐτὸν τὸν Κύριον, καὶ τῆς ἀξιώσεως τεύχευμα ὁμοίως μακρὸν τε αὐτὸν ὡς ἀλήθειαν. ὅτι τέτοις τῶν ἀδελφῶν τῆς ἐν Κυρίῳ σφραγίδος μελαδόντων αὐτῶν, τῆ μελέπειτα ἡμερῶν τῆ Κυρίου διαπέψας μαρτυρίῳ, τῶν κεφαλῆς ἀπομένειαι. καὶ ἄλλοι ἡ πλείους τῶν κατὰ Ἀλεξάνδρειαν, ἀπρώς τῶ Χριστοῦ λόγῳ πεισθέντες καὶ τῆς δεδηλωμένης ἰσορείῃαι. ὡς καὶ ὑπὸ τῆς Ἰαμιάνας Ἰπὸ φανείσης καὶ ἐπὶ τὸν θεῖον λόγον ὡς ἀκεκλήμενος αὐτῶν ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὠδέεχέτω.

CAPUT VI.

De Clemente Alexandrino.

Vide Niceph. l. 4. c. 33.

PER idem tempus Clemens qui Pantano successerat, apud Alexandriam catechumenorum institutioni adhuc præerat: adeo ut auditor ejus etiam puer fuerit Origenes. Hic porro Clemens in primo *ερωματιῶν* libro ordinem temporum describens, obitu Imperatoris Commodi computationem suam circumscribit. Ex quo apparet, Severi Augusti ejus nunc tempora exponimus principatu, hæc Volumina ab eo fuisse elaborata.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ΄.

Περί Κλήμης καὶ Ἀλεξάνδρειου.

ΠΑΝτάνων ἡ Κλήμης διαδέξαμενος καὶ Ἀλεξάνδρειαν κατηχήσεως εἰς αὐτὸν ἔκαρτε καθηγέτο. ὡς καὶ τὸν Ὡριγίνου τῆς Φοιτητῶν αὐτῆς παιδῶν ὄντα ἤρθε. τῆς γὰρ τῶν ερωματιῶν περὶ ματιῶν ὁ Κλήμης ὡς μνηματικὸς μενος, κατὰ τὸ πρῶτον σύγγραμμά τινος ἐπιβλέπων τῆς γραφῆς, εἰς τὴν Κορινθίων τελευτήν ὡς ἐγράφη τὸς χρόνος ὡς εἶναι ἑξήκοντα ἔτη κατὰ Σεβήρον αὐτῶν περὶ ὧν τὰ ἀποδόξασμα, ἔτὸς χρόνος ὁ παρῶν ἰσορείῃαι.

CAPUT VII.

De Iuda Scriptore.

Vide Niceph. l. 4. c. 35.

EODEM tempore alius quoque Scriptor Judas, de septuaginta apud Daniele septimanis differens, ad decimum usque annum Imperii Severi supputationem temporum perducit. Qui etiam decantatum illum Antichristi adventum jam tum imminere existimabat. Adeo commota tunc adversus nostros persecutio multorum animos vehementer conturbaverat.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περί τῆς διασυγραφίας.

ΕΝ τῷ καὶ Γέδας συγγραφέων ἑταροῦ εἰς τὰς ὡς τῶ Δανιὴλ ἐδομήκοιαι ἡ δομάδας ἐγράφησ διαλεχθεῖς, ἐπὶ τῶ κατὸν τῆ Σεβήρου βασιλείας ἰσπὶ τὴν χρονολογίαν ὡς καὶ τὴν Ἰουδαίαν ἡ Ἀντιχριστοῦ παρσίαν, ἡ δὲ τότε πλησιάζειν ὡς ἔτι σφραγίδος ἡ καὶ ἡμῶν τότε διωγμὸς κινήσει, τῶν πολλῶν ἀναίσθητοι διανοίας.

CAPUT VIII.

De Origenis audaci facinore.

Huc refer. Niceph. c. 8. l. 5.

INTerea Origenes dum catechumenis apud Alexandriam instituendis vacaret, facinus aggreditur, quod minus perfecti sensus, & juvenilis eujusdam

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περί τῆς τολμηθείσης ὧς εἰρήναι.

ΕΝ τῷ καὶ τῆς κατηχήσεως ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρειας τῆρον ἐπιτελεῖν τῶ Ὡριγίνου περὶ τῶ π διαπέψασμα, φρονέας μὲν ἀτελείαι.